

Література

1. Звіт, що містить аналіз функціонування системи публічних закупівель та узагальнену інформацію про результати здійснення контролю у сфері закупівель. URL: <https://rp.gov.ua/PressCenter/News/?id=315> (дата звернення 14.11.2020).
2. Звіт про університетську освіту у сфері публічних закупівель у державах-членах ЄС. URL: http://eupublicprocurement.org.ua/wp-content/uploads/2016/07/REPORT-on_PP-Masters_UKR.pdf (дата звернення 14.11.2020).

КІНОТЕАТР ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ: МАЙБУТНІЙ РОЗВИТОК КІНОТЕАТРАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, ВІДКРИТИХ НА ТЕРИТОРІЇ МІСТА

І.В. Євдокимов, студент 3 курсу Факультету інформаційних технологій

Л.В. Касьяненко, к.е.н., доцент Кафедри прикладної економіки, підприємництва та публічного управління

Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»

За останні роки кількість кінотеатрів (КТ) у м. Дніпро, відкритих у окремих будівлях, суттєво скоротилася: на даний момент у місті залишився лише один такий. Всі інші зараз розміщуються на території торгово–розважальних комплексів (ТРК).

Ситуація, що склалася на сьогодні, обумовлена складною економічною ситуацією у країні та світі; щоб ведення бізнесу було вигідним, власникам КТ прийшлося позбавитися істинного шарму подібних кінобудівель і долучитися до сім'ї підприємців ТРК – з розрахунком на те, що люди, які прийшли сюди, захочуть відпочити не тільки за шопінгом, але й за переглядом нового фільму.

Кінематограф як культурне явище вже давно став невід'ємною одиницею загальнолюдського життя. Все розпочалося наприкінці ХІХ сторіччя, коли брати Люм'єри шокували публіку своїм «Прибуттям потяга». З тих часів кіно перетворилося з короткометражного на повнометражне, у нього з'явився монтаж, звук, а чорно–біле зображення стало кольоровим.

Щоб затагти людей у КТ, протидіючи розширенню популярності телебачення, режисери почали знімати такі стрічки, ефект від яких прослідковувався лише під час перегляду картин на великому екрані. Захоплення глядацької уваги відходило від показів широкого формату і доходило до відтворення стереозображення (3D–картинки). Разом з цим, саме таке місце як кінотеатр, де відбувається занурення у іншу реальність, повинно захоплювати не менше.

Отже, процес розміщення КТ у місті сьогодні можна поділити на два типи:

- у самостійних будівлях,

– на території ТРК.

Наприклад, у Дніпрі представлені КТ обох типів; проте, 5 з 6 працюючих закладів розташовані всередині ТРК. Слід зауважити, що кожен з даних варіантів має як свої переваги, так і недоліки.

Зосередимося ж на облаштуванні самого КТ. Головним принципом на даний момент став кластерний, який характеризується появою багатозальних КТ (іменованих мультиплексами) на території ТРК. Зміщення суспільного життя з відвідування культурних центрів до походу у торгово–розважальні стало головним двигуном розвитку 2–го типу (тобто облаштування на території ТРК), в результаті чого сприйняття КТ як культурної одиниці зійшло нанівець – відтепер він розглядається як звичайний центр розваг [1].

Коли структурно КТ об'єднується з ТРК, він позбавляється власної фасадної частини, через що багато людей не сприймають його як окремий культурний елемент – навпаки, він розцінюється як ще одна секція великого торгово–розважального центру, де можна і відпочивати, і їсти, і робити покупки, і переглядати кіно.

Тож, зараз велика увага архітекторів приділена тому, щоб знайти таку типологічну модель розміщення кінотеатральних закладів, яка б поєднала можливості мультиплексів й істинну природу КТ. Метою розташування таких об'єктів у умовному центрі міста стає створення альтернативи і конкуренції вже існуючим КТ (побудованим зазвичай на периферії) зокрема та багатьом торгово–розважальним закладам (відкритим ближче до центральної частини населеного пункту) в цілому [2].

Це можна буде назвати культурно–пізнавальним об'єктом або – сінематекою. Вона водночас представляється і як відкритий простір для насичення своїх інтелектуальних здібностей, і як культурно–розважальний центр.

Використання мультимедійних засад дозволить сполучити творчість (мистецтво) і розваги (відпочинок). Зауважимо, що люди тут зможуть не лише отримувати важливу інформацію, але й ділитися нею; обговоривши усі деталі власних ідей з ін. учасниками «круглого столу» (вислухавши при цьому їхні), можна буде не тільки краще зрозуміти свій задум, але й знайти однодумців, з якими з'явиться гарна можливість організувати спільну справу.

Пропонується три можливих варіанти розміщення таких сінематек:

– горизонтальне – однорівневе: при такому облаштуванні забезпечується першочергове одержання інформації;

– вертикальне – зоноване (багаторівневе): при цьому варіанті забезпечується вільне і швидке переміщення між ігровими кімнатами і фуд–кортами, кінозалами і приміщеннями для обговорення (так звані conversation rooms) і ін. зонами;

– довільне – залежне від схеми будівлі та архітекторсько–дизайнерської думки (гібридне або комбіноване): подібний підхід вимагає розмістити в межах обраного простору абсолютно все, не забуваючи про утворення необхідного комфорту для робітників і привабливих умов для відвідувачів.

У процесі будівництва і організації простору планується використання вторсировини, де це можливо, задля зменшення негативного ефекту на екологію і одночасно з цим – покращення економічних показників бізнесу.

Окремим пунктом досягнення поставленої цілі, – коли КТ вже відкрив свої двері, – являється вирішення питання вільного доступу до таких сінематек людям з особливими потребами [3]. Тут слід замислитися не лише над встановленням пандусів, ескалаторів чи ліфтів, а й добре опрацьованих контактних елементів – для тактильного сприйняття інформації.

Все це потрібно включати до розгляду ще на етапі планування облаштування території. Розпочати рекомендується з центрального залу сінематеки, який буде відігравати роль гостинного хазяїна та направлятиме клієнтів закладу до потрібних їм для опанування зон; разом з цим, відштовхуючись від оформлення центрального залу, здійснюється естетичне і практичне планування ін. секцій надсучасного КТ.

Соціальний феномен, викликаний перетворенням звичайного КТ, де можна подивитися фільм та з`їсти попкорн, на надсучасний інформаційний простір, названий сінематекою, що буде оточувати кінозали та об`єднувати прихильників кіномистецтва з різними поглядами, на даний момент слід розглядати як майбутній розвиток торгово–розважальних майданчиків, розташованих у умовному центрі населеного пункту. У наступні роки це ще доведеться детально розібрати, осмислити та відтворити у реальному житті – перенести з паперу на територію міста.

Література

1. «Мультиплекс–Холдинг»: «Український кинотеатральний ринок недостатньо насичен». URL: <https://commercialproperty.ua/cp-articles/multipleks-kholding-ukrainskiy-kinoteatralnyy-rynok-nedostatochno-nasyshchen/> (дата звернення: 12.11.2020).
2. Cinema (by STAR strategies + architecture). URL: <https://st-ar.nl/cinema-4/> (дата звернення: 12.11.2020).
3. Библиотечное пространство – эволюция формы. URL: http://www.forma.spb.ru/magazine/articles/d_009/main.shtml (дата звернення: 12.11.2020).